

3 decembrie – 9 decembrie

Înșelăciunile de la sfârșitul timpului

Textul de memorat: „Și nu este de mirare, căci chiar Satana se prefacă într-un înger de lumină. Nu este mare lucru, dar, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirii. Sfârșitul lor va fi după faptele lor.” (2 Corinteni 11:14,15)

Lumea noastră actuală a ajuns o amestecătură de supranatural și mistic, sub influența filmelor de la Hollywood, care nu are nicio problemă să producă filme pe teme religioase și mistice într-un ghiveci de rătăcire și amăgire. Vechea minciună „Hotărât că nu veți muri” (Geneza 3:4) a inspirat multe din cele mai citite cărți și cele mai vizionate filme ale ultimilor zece ani, precum și multe jocuri video. Fără îndoială, suntem expuși și ispițiți la vederea acestui tărâm fermecat al lui Satana, care se poate prezenta într-o multitudine de forme, iar în unele cazuri se prezintă ascuns chiar sub poleiala științei.

Unele dintre cele mai înșelătoare fenomene sunt așa-zisele „experiențe din preajma morții”, când cei care au „murit” s-au reîntors la viață cu povești despre viața de dincolo. Mulți iau aceste manifestări drept o dovadă a nemuririi sufletului.

De înțeles: Amăgirile din vremea sfârșitului, inclusiv misticismul, experiențele din preajma morții, reîncarnarea, necromanția, cultul strămoșilor și altele sunt subiecte periculoase de care ar trebui să fim conștienți, dar fără a ne lăsa influențați de ele.

Duminică, 4 decembrie – Misticismul

Lumea noastră a fost inundată de valurile puternice ale misticismului. Termenul „misticism” înglobează o diversitate de idei. Din perspectivă religioasă, înseamnă unirea dintre individ și divinitate sau Absolut, într-un fel de experiență spirituală sau transă. Acest fenomen caracterizează închinarea inclusiv în unele biserici. Manifestările misticismului pot varia ca formă și intensitate, dar întotdeauna au tendința de a înlocui autoritatea Cuvântului scris al lui Dumnezeu cu experiențele subiective ale individului. Biblia își pierde mult din rolul ei de a indica învățăturile adevărate, iar creștinul rămâne vulnerabil în fața propriilor experiențe. Acest gen de religie subiectivă nu oferă protecție împotriva amăgirilor, mai ales a acelor din vremea sfârșitului.

1. În lumina cuvintelor lui Isus din Matei 7:21-27, ce înseamnă să ne zidim casa spirituală „pe stâncă”, nu „pe nisip”?

Există o tendință puternică în lumea creștină postmodernă de a minimaliza relevanța învățăturilor biblice, considerate ecouri serbede ale unei forme învechite de religie. În acest demers, *învățăturile* Domnului Hristos sunt artificial înlocuite cu *persoana* Domnului Hristos - pe baza argumentului că, de exemplu, unele relatări biblice nu pot fi adevărate fiindcă Isus, așa cum e înțeles de postmoderni, nu ar fi permis niciodată să se întâmple după cum este scris. Sentimentele și gusturile personale ajung să devină criteriu de interpretare a Scripturilor sau chiar de respingere evidentă a ceea ce învață Biblia, deseori chiar în legătură cu ascultarea de Dumnezeu, despre care Isus a spus că este esențială pentru ca cineva să-și zidească propria casă pe stâncă.

Aceia care consideră că nu contează ce cred ca doctrină atâta timp cât cred în Isus Hristos se află pe un teren periculos. Inchizitorii catolici care au condamnat la moarte un număr incalculabil de protestanți au crezut în Isus Hristos. Cei care au „scos draci” în numele lui Isus (Matei 7:22) crezuseră în El. „Afirmația că nu este deloc important ce cred oamenii este una dintre cele mai reușite înșelăciuni ale lui Satana. El știe că, atunci când este acceptat cu iubire, adevărul sfințește sufletul. De aceea el caută continuu să-l înlocuiască prin teorii false, mituri și o altă evanghelie” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 520).

Cum putem lupta împotriva tendinței de a ne lăsa emoțiile și dorințele să ne determine să acționăm contrar Bibliei?

Luni, 5 decembrie – Experiențele din preajma morții

Un argument popular în sprijinul ideii de nemurire naturală a sufletului este „experiența din preajma morții”. În cartea sa *Life after Life* ([1975], *Viață după viață*), Raymond A. Moody, Jr. prezintă rezultatele studiului său desfășurat pe cinci ani, pe mai mult de 100 de persoane intrate în „moarte clinică” și care ulterior au revenit la viață. Aceste persoane au pretins că, înainte să revină la viață, au văzut o ființă de lumină duioasă și caldă - fapt considerat „o dovadă mișcătoare a supraviețuirii sufletului uman dincolo de moarte”. De-a lungul anilor, multe cărți asemănătoare au fost publicate, promovând aceeași idee. (Vezi studiul 2.)

2. Citește 1 Împărați 17:22-24; 2 Împărați 4:34-37; Marcu 5:41-43; Luca 7:14-17 și Ioan 11:40-44. Vorbesc aceste pasaje despre o existență conștientă a morților reveniți la viață? De ce este important de știut acest lucru?

Toate experiențele din apropierea morții raportate în literatura modernă sunt despre oameni considerați morți din punct de vedere *clinic*, dar nu *cu adevărat* morți - spre deosebire de Lazăr, mort de patru zile, al cărui cadavru intrase în putrefacție (Ioan 11:39). Nici Lazăr, nici vreunul dintre cei înviați în timpurile biblice nu a menționat vreo experiență din viața de dincolo, fie din rai, din purgatoriu sau din iad. Acesta este de fapt un argument al tăcerii, în deplină concordanță cu învățăturile biblice privind starea inconștientă a celor morți.

Cum rămâne cu experiențele din preajma morții atât de frecvent relatate azi? Dacă acceptăm învățătura biblică potrivit căreia morții nu știu nimic (Iov 3:11-13; Ps. 115:17; 146:4; Ecl. 9:10), atunci ne rămân două posibilități: e vorba fie de o halucinație psihochimică naturală în anumite stări extreme, fie de o experiență înșelătoare satanică, de origine supranaturală (2 Cor. 11:14). Amăgirea lui Satana ar putea fi o explicație, mai ales pentru că, în unele cazuri, acești oameni pretind că au vorbit cu rudele lor decedate. Însă ar putea fi și o combinație între cele două posibilități. Deoarece această amăgire predomină și este foarte convingătoare pentru unii, este extrem de important să rămânem strâns legați de învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu, în ciuda oricăror experiențe pe care noi sau alții le-am putea avea și care sunt împotriva a ceea ce susține Biblia.

Mai nou, experiențele din apropierea morții se prezintă în numele științei. Ce învățăm de aici despre cât de atenți trebuie să fim chiar și în ce privește fenomenele presupus „dovedite” de știință?

Marti, 6 decembrie – Reîncarnarea

Noțiunea păgână de suflet nemuritor stă la baza teoriei nebiblice a reîncarnării, sau transmigrației sufletului. Această teorie a fost adoptată de unele religii mondiale semnificative. În timp ce majoritatea creștinilor cred în existența unui suflet nemuritor care locuiește definitiv în rai sau în iad după moarte, cei care cred în reîncarnare susțin că sufletul nemuritor traversează multe cicluri de moarte și renaștere aici, pe pământ. Unii cred că reîncarnarea este un proces de evoluție spirituală care îi permite sufletului să atingă niveluri superioare de cunoaștere și moralitate în parcursul său spre perfecțiune. Hindușii cred că sufletul etern trece printr-o progresie a conștiinței - sau prin *samsara* - în șase tipuri de viață: acvatică, a plantelor, a reptilelor și insectelor, a păsărilor, a animalelor și a ființelor umane, inclusiv a locuitorilor cerului.

3. Citește Evrei 9:25-28 și 1 Petru 3:18. Dacă Isus a murit „o singură dată” și, în același fel, toți oamenii mor doar „o singură dată”, de ce chiar și unii presupuși creștini cred într-o formă de reîncarnare?

Mulți oameni cred nu în ce *ar trebui* să creadă, ci în ce *vor* să creadă. Dacă o teorie le aduce pace și confort existențial, le e suficient ca s-o îmbrățișeze. Dar cei care iau în serios Biblia sub nicio formă nu

Studiu Biblic, Trim. IV, 2022 – Despre moarte și speranța vieții veșnice

pot accepta teoria reîncarnării. Iată de ce: **(1)** reîncarnarea contrazice învățăturile biblice referitoare la caracterul muritor al „sufletului” și la învierea trupului (1 Tesaloniceni 4:13-18); **(2)** contrazice învățătura despre mântuirea prin har, prin credința în lucrarea răscumpărătoare a lui Isus Hristos (Efeseni 2:8-10), și o înlocuiește cu faptele omenești; **(3)** contrazice învățătura biblică potrivit căreia destinul veșnic este hotărât pentru totdeauna de deciziile pe care omul le ia în această viață (Matei 22:1-14; Matei 25:31-46); **(4)** această teorie minimalizează semnificația și relevanța celei de-a doua veniri a lui Isus (Ioan 14:1-3) și **(5)** propune persoanei în cauză unele oportunități după moarte pentru a-și depăși dificultățile din viață, ceea ce este nebiblic (Evrei 9:27).

Pe scurt, în credința creștină nu există loc pentru conceptul de reîncarnare.

Miercuri, 7 decembrie – Necromanția și cultul strămoșilor

Cuvântul „necromanție” derivă din termenii grecești *nekros* („mort”) și *manteia* („divinație”). Practicată din timpuri străvechi, necromanția este o formă de invocare a presupuselor spirite active ale morților în vederea obținerii cunoașterii, deseori despre evenimente viitoare. Cultul strămoșilor, în schimb, este datina venerării strămoșilor care au decedat, sub motiv că ei fac încă parte din familie, iar spiritele lor, s-ar crede, pot influența acțiunile celor vii. Aceste practici păgâne pot fi foarte atractive pentru aceia care cred în nemurirea sufletului și căroră le e dor de cei dragi care au murit.

4. Citește 1 Samuel 28:3-25. Ce lecții spirituale extragi din experiența lui Saul cu vrăjitoarea din En-Dor care contrazic orice așa-zisă comunicare cu morții?

Biblia afirmă foarte clar că toți spiritiștii, toate mediumurile, toți vrăjitorii și necromanții din perioada teocrației antice a poporului Israel erau o urâciune înaintea Domnului și trebuiau omorâți cu pietre (Leviticul 19:31; 20:6,27; Deuteronomul 18:9-14). Potrivit cu această lege, Saul eliminase toți vrăjitorii și spiritiștii din Israel (1 Samuel 28:3,9).

Dar, după ce a fost lepădat de Domnul, Saul însuși s-a dus în cetatea canaanită En-Dor ca să consulte o vrăjitoare (1 Samuel 28:6,7,15; compară cu Iosua 17:11; Psalmii 83:10). El i-a cerut vrăjitoarei să-l scoale din morți pe profetul Samuel, despre care se spune că a apărut în vedenia necromantei și a vorbit cu Saul (1 Samuel 28:13-19). Duhul amăgitor, care a pretins că este Samuel, i-a spus lui Saul: „Măine, tu și fiii tăi veți fi împreună cu mine” (1 Samuel 28:19). În timp ce prezicea moartea lui Saul, duhul înșelător care luase doar înfățișarea lui Samuel a reafirmat teoria nebiblică a nemuririi naturale a sufletului. A fost o amăgire puternică, dar Saul, în cunoștință de cauză, ar fi trebuit să nu ajungă implicat în ceea ce el însuși condamnase în trecut.

După mai bine de două secole, profetul Isaia a avut un mesaj în această privință. Citește-l în **Isaia 8:19,20** (vezi și **Isaia 19:3**).

Cât de des, în condiții de stres, facem lucruri despre care știm că sunt greșite! De ce credința, rugăciunea și ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu reprezintă singura noastră apărare de noi înșine?

Joi, 8 decembrie – Deghizări și alte întruchipări

Similare cu necromanția sunt și personificările demonice ale celor morți și alte apariții demonice. Personificarea poate fi sub forma unui membru decedat al familiei, a unui prieten sau a oricui altcuiva. Atât înfățișarea fizică, cât și vocea sunt foarte asemănătoare cu ale celor decedați. Toate aceste înșelăciuni satanice vor fi folosite pentru a-i amăgi pe cei care nu sunt bine ancorați în Cuvântul lui Dumnezeu. Ellen G. White avertizează: „Dându-se drept sfinții apostoli, aceste spirite mincinoase contrazic ce au scris aceștia sub inspirația Duhului Sfânt când au fost pe pământ” (*Tragedia veacurilor*, p. 624). Mai mult chiar, „ca încununare a mării drame de înșelăciune, Satana însuși Îl va întruchipa pe Domnul Hristos (*Ibidem*, p. 624).

5. Citește 2 Corinteni 11:14,15 și Efeseni 6:10-18. Cum ar trebui să ne apărăm de aceste amăgiri

Apostolul Pavel rostește o avertizare serioasă în **Efesenii 6:12**. Recitește acest verset. Ne putem pune la adăpost de aceste amăgiri doar dacă suntem îmbrăcați cu „toată armura lui Dumnezeu” (v. 11, NTR), descrisă în Efesenii 6:13-18. Personificările și întruchipările satanice pot fi foarte înspăimântătoare și înșelătoare, dar nu îi pot duce în eroare pe cei apărați de Dumnezeu și ancorați în Cuvântul Său. Din perspectivă doctrinară, cei care cred învățătura biblică a nemuririi condiționate a omului știu că orice apariție sau comunicare cu morții este de la Satana și trebuie respinsă prin puterea harului lui Dumnezeu. Din nou, oricât de puternică, aparent reală și convingătoare ar fi manifestarea, noi trebuie să rămânem întotdeauna neclintii la învățătura că morții dorm în mormânt.

Imaginează-ți însă că pierzi pe cineva drag și apoi ai impresia că acea persoană dragă ți se arată. Și își exprimă iubirea față de tine. Și îți spune cât de mult îi e dor de tine. Și spune lucruri pe care, da, doar ea le-ar cunoaște. Și îți spune că acum se află într-un loc mai bun. Dacă nu ești perfect ancorat în ce susține Biblia cu privire la starea morților, cât de ușor ai putea cădea pradă acestei amăgiri! Mai ales dacă îți și *dorești* să crezi amăgirea.

Ce înseamnă să îmbrăcăm „toată armura lui Dumnezeu” (NTR)? În sens practic, cum facem acest lucru zi de zi în fiecare domeniu al vieții noastre, nu doar în ce privește amăgirile din vremea sfârșitului?

Vineri, 9 decembrie

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Evanghelizare*, secțiunea 18; *Confruntarea cu ispita*, capitolul „Spiritismul”

Există o fundație care susține că lucrează la crearea unei tehnologii de intrare în contact cu morții. Numindu-i pe morți PMP (persoane postmateriale), site-ul fundației pretinde că, atunci când mor, oamenii doar trec „într-o altă fază a eternului”. Mai mult, cei de la Soulphone susțin că vor concepe o tehnologie în trei faze de comunicare între persoanele materiale și cele post-materiale. Prima fază „va permite comunicarea prin mesaje-text cu familia, prieteni și experți post-materiali din orice domeniu de activitate”. Faza a doua presupune „posibilitatea de a vorbi cu cei dragi care trăiesc într-o altă parte a eternului”. Și a treia fază, se spune, va crea posibilitatea „auzirii și vederii acelor care experimentează domeniul tuturor posibilităților dintr-un punct de observare diferit”. Deosebit de înfricoșătoare este modalitatea de testare dacă morții care comunică sunt cu adevărat cei care pretind că sunt.

„Uneori, duhurile se arată unor persoane sub înfățișarea prietenilor lor decedați, le povestesc întâmplări din viața lor și fac lucruri pe care le făceau în timpul vieții” (Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 684).

STUDIU ZILNIC – BIBLIA ȘI CARTEA RUGĂCIUNEA

Biblia: 2 Împărați 5 - 11;

1. Din ce cauză au părăsit sirienii tabăra de război?
2. Ce dar a transportat Hazael pentru Elisei și în ce fel?
3. La ce idoli s-a închinat Iehu?
4. În ce loc a murit Atalia?

Ellen G. White, *Rugăciunea*, capitolul 11 (de la par. „Dacă vrem ca rugăciunile noastre să fie ascultate...” până la par. „Dumnezeu răspunde la rugăciune la timpul rânduit de El”)

5. Ce se întâmplă dacă ne rugăm fără să ne cunoaștem pe noi înșine?